

oznanilo

Vedno smo
 v Božjih rokah.
 Preizkušnja
 ni nikoli tako velika,
 da ne bi mogli
 zaupati
 v Božjo pomoč.
 Bog je naš Oče
 in ve,
 česa potrebujemo.
 (Janez Frančišek
 Gnidovec)

3. adventna nedelja

leto VIII /2010-17
 17. december 2017

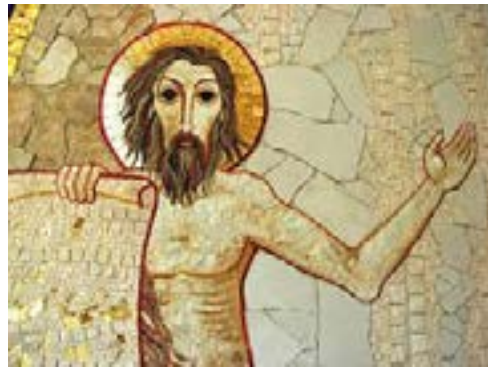
VIDCI NEVIDNEGA

Večina ljudi ne premišljuje veliko o svojih očeh. Preprosto jih uporablja, bolj rečeno: z njimi vsak dan gleda in opazuje sto in tisoč reči okrog sebe. Pisatelj Malega princa S. Exupery je povedal besede, ki so jih za njim mnogi ponavljali. Pravi, da je treba gledati s srcem, če hočemo stvari, ljudi in dogodke prav razumeti. Ni zanikal vloge, ki jo imajo oči v našem življenju, saj je tudi sam z njim gledal. Opozoril je le na resnico, da

same telesne oči ne vidijo vsega in ne dosežejo bistva; da imajo stvari, ljudje in dogodki neko globljo vsebino in resničnost, do katerih se dokopljemo šele, ko pogledom oči dodamo poglede srca. So pa ljudje, ki vidijo še več. Recimo Friderik Baraga – o njem so Indijanci, med katerimi je deloval kot misijonar, govorili: »Hodil je, kakor bi videl pred seboj neko skrivnostno luč.« Indijanci te luči niso videli. Baraga jim o njej ni pripovedoval. Toda ko so

ga opazovali, kako odločno stopa pred njimi; ko so se spraševali, od kod jemlje moč za tako dolga in narporna potovanja, kako je neustavljiv v svojih načrtih, se jim je porodila misel: Neko luč vidi pred seboj. Množica ob Jordanu se gnete okrog postavnega, koščenega, z velblodjo kožo ogrnjenega moža. »Ali si ti Kristus, si Elija, si prerok ...« ga sprašujejo. »Nič od tega nisem.« odgovarja. »Sem pa glas vpijočega.

Bil je človek, ki ga je poslal Bog; ime mu je bilo Janez. Ta je prišel v pričevanje, da je pričeval o luči, da bi po njem vsi vero sprejeli. Ni bil on luč, ampak naj bi pričeval o luči. Rekel je:

»Jaz sem glas vpijočega v puščavi: Izravnajte Gospodovo pot, kakor je rekel prerok Izaija.«
(Jn 1,6–8.23)

Vidim, česar vi ne vidite. Sredi med vami je Nekdo, ki ga ne poznate. Zastrte oči imate, ker imate zastrta srca. Spreobrnite se, odrecite se hudobiji in popačenosti, molite in pokoro delajte, glejte s srcem, pa se vam bodo oči odprle!«

Dejstvo je, da smo tudi mi toliko kristjani, kolikor smo resnično vidci Nevidnega. Po: F. Cerarju

Vsak mora v svojem srcu sam pripraviti prostor za Jezusa. Vsak mora sam zravnati Gospodovo pot in mu odpreti vrata svoje duše. To mora storiti prav vsak sam! Nihče ne more v srcu drugega pripravljati poti za Gospoda. A ne pozabimo, da le po zravnani poti se bo Odrešenik lahko približal najglobljemu koticu našega srca. Naj bo to naša vzpodbuda v tem novem adventnem tednu, da bodo naša srca resnično pripravljena na njegov prihod.

LUČ V TEMI

Zunanja tema danes ni več tak problem, ko imamo električno razsvetljava. Toda mnogi ljudje potujejo skozi življenje v notranji temi, ko padajo v depresije. Četudi je na zunaj zanje vse v redu, v njihovo dušo ne more posijati luč. Sedijo kot zaprti v temni luknji, iz katere ne vidijo izhoda. Veselo sporočilo se oznanja tudi njim. Sredi noči, sredi trde teme prinaša otrok v jaslih luč, ki bi rada razsvetlila vso temo. Pa res lahko nekemu, ki je v globoki depresiji, pomaga božično sporočilo? Veliko ljudi na videz praznuje, vendar tema v njih ostaja. Govori se celo o »božičnem žalovanju«, ki zajame nekatere ljudi, ko se spominjajo praznovanja v otroštvu in začutijo velik prepad med tistimi časi in sedanjostjo. Pa vendar je v vsakem človeku neka slutnja, da se božično sporočilo dotika tudi njihovega srca, četudi je še tako žalostno in zavito v temo. **Božič nam ne želi oznanjati zdravega sveta: želi pa se dotakniti prav tistih ljudi, ki so obupani, ki se čutijo osamljene, odrezane od sveta. Otrok v jaslih je obljuba, da tudi v njihovi praznini vzhaja žarek upanja, da sredi njihove teme zasveti luč, ko otrok prebija njihov duševni oklep.** Prerok Izaija nam v božični noči našteva imena otroka, ki bo prinesel luč v temo: »Čudoviti svetovalec, Močni Bog, Večni Oče, Knez miru« (Iz 9,5b). Že sedemsto let pred Jezusovim rojstvom je prerok poznal skrivnost tega

otroka. Kar je napovedoval, nagovarja tudi naše hrepenenje: sredi sveta brez odgovora iščemo nekoga, ki nam zna resnično svetovati, nekoga, ki izžareva Boga, nekoga, ki nam kot Oče stoji ob strani in nas brani, in nekoga, ki v ta nemirni svet prinaša resnični mir. Naj resnična luč zasveti v srcih vseh in naj v polnosti izpolni naše hrepenenje.

SVETE MAŠE

NEDELJA, 17. december 2017

3. adventna nedelja
9.30 za + Marijo Tkalec

NEDELJA, 24. december 2017

4. adventna nedelja
9.30 za + Franca Hren

Med sveto mašo duhovna obnova in priprava na sveto spoved. Priložnost za sveto spoved - pred in po sveti maši.

Sveti večer
22.00 sveta maša - "Polnočnica"
PONEDELJEK, 25. december. 2017

Gospodovo rojstvo - Božič
9.30 za žive in pokojne člane SPC
Bife zaprt.

TOREK, 26. december 2017

Sv. Štefan
9.30 sveta maša
Blagoslov vode in soli. *Bife odprt.*

To je božič.

Pozabite na čiščenje oken,
odložite listo za nakup daril.

Mogoče tudi pečenka in sadni kruh
nista tako pomembna.

Ko Bog postane človek in leži v jaslih,
je pomembno vse kaj drugega.

Ko Bog prestopi mejo
in s tem odpre moje meje –
potem moram storiti

še vse kaj drugega. In kaj boste letos storili vi? *Ansdrea Schwarz*

V začetku je bila Beseda
in Beseda je bila pri Bogu
in Beseda je bila Bog.

Ta je bila v začetku pri Bogu.

Vse je nastalo po njej
in brez nje ni nastalo nič,
kar je nastalo.

V njej je bilo življenje
in življenje je bilo luč ljudi.

In luč sveti v temi,
a temá je ni sprejela. *(Jn 1, 1–5)*

Slovenski

pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Človek, kateremu malo zadostuje,
je zadovoljen, saj misli,
da ima dovolj.

Kdor mnogo potrebuje,
je zelo nesrečen,
saj vedno živi v prepričanju,
da živi v pomanjkanju.
(F. X. Van Thuan)

Ste se danes že nasmejali?

Polica j ponoči opravlja rutinski pregled po mestnih ulicah in na tleh zagleda sumljivega moškega. Pristopi in ga vpraša: "Je kaj narobe?" "Niti ne. Vračam se z zabave, pa sem nekaj izgubil." "Kaj ste pa izgubili?" "Ravnotežje!"

"Mihec, kje si pa bil?" ga vpraša mama. "Pri Lukcu." "Ali nisi njegovu mami v napoto?" "Kje pa, mami! Ko sem prišel, je rekla: No, samo ti si še manjkal!"